

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 103/14
Люксембург, 17 юли 2014 г.

Решение по съединени дела C-58/13 и 59/13
Angelo Alberto Torresi и Pierfrancesco Torresi/Consiglio dell'Ordine
degli Avvocati di Macerata

Връщането в държава членка с цел упражняване на адвокатска професия под професионалното звание, придобито в друга държава членка не представлява злоупотреба

Възможността на гражданите на Съюза да избират държавата членка, в която да придобият званието си, и държавата, в която да практикуват професията си, е присъща на упражняването на гарантираните в Договорите основни свободи

Директивата относно установяването на адвокатите¹ има за цел да улесни постоянното упражняване на адвокатската професия (като свободна професия или на платена служба) в държава членка, различна от държавата, в която е придобита професионалната квалификация, като обаче професията може да бъде упражнявана само под професионалното звание по произход. Директивата предвижда, че компетентният орган на държавата членка, в която адвокатът се установява, извършва вписването му след представяне на удостоверение за вписване от компетентния орган на държавата членка, в която е придобил званието².

След като са придобили университетска диплома по право в Италия, двама италиански граждани (Angelo Alberto и Pierfrancesco Torresi) получават университетска диплома по право в Испания. На 1 декември 2011 г. те са вписани като адвокати в регистъра на Ilustre Colegio de Abogados de Santa Cruz de Tenerife (адвокатска колегия на Санта Крус де Тенерифе, Испания). На 17 март 2012 г. те подават молби до съвета на Адвокатска колегия на Мачерата (Италия) за вписване в „специалния раздел на регистъра на адвокатите“. Този раздел обединява адвокатите, притежаващи звание, признато в държава членка, различна от Италия, но установени в последната държава.

Тъй като съветът на Адвокатска колегия на Мачерата не се произнася в предвидения срок, господата Torresi сезират Consiglio Nazionale Forense (италианския национален адвокатски съвет, „CNF“) с искане да се произнесе по молбите им за вписване. Те изтъкват, че действащата правна уредба обуславя вписването им от едно единствено изискване, а именно представяне на „удостоверение за вписване към компетентния орган на държавата членка по произход“ (в случая Испания). Тъй като в разглеждания случай това условие е изпълнено, господата Torresi считат, че е трябвало да бъдат вписани в регистъра.

CNF приема, че господата Torresi не могат да се позовават на Директивата относно установяването на адвокатите, тъй като придобиването на правоспособност в Испания е осъществено с единствената цел да се заобиколи италианското право относно достъпа до професията и следователно представлява злоупотреба с правото на установяване. Ето защо CNF пита Съда дали компетентните органи на държава членка на основание злоупотреба с право могат да откажат вписване в регистъра на адвокатите на граждани на тази държава членка, които след като са получили университетска диплома в своята държава, са заминали в друга държава членка, за да придобият адвокатска

¹ Директива 98/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 година относно улесняване на постоянното упражняване на адвокатската професия в държава-членка, различна от държавата, в която е придобита квалификацията (ОВ L 77, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 3, стр. 24).

² Член 3, параграф 2 от Директивата.

правоспособност и впоследствие са се върнали в първата държава членка, за да упражняват там професията под професионалното звание, придобито във втората държава³.

В настоящото си решение Съдът припомня, на първо място, че за да улесни постоянното упражняване на адвокатската професия в държава членка, различна от държавата, в която е придобита професионалната квалификация, Директивата относно установяването на адвокатите въвежда механизъм за взаимно признаване на званията на адвокатите мигранти, които желаят да практикуват под званието си по произход. По този начин законодателят на Съюза има намерение да премахне неравнопоставеността в националните условия за вписване, които са в основата на неравенствата и пречките пред свободното движение. Следователно Директивата се стреми към пълна хармонизация на приложимите условия към правото на установяване.

Съдът вече е постановил, че удостоверение за вписване в държавата членка по произход е единственото условие, с което трябва да е обвързано вписването на заинтересуваното лице в приемащата държава членка, за да може това лице да практикува там под професионалното звание по произход⁴.

Съдът подчертава, че правните субекти не трябва да се позовават на нормите на Съюза с измамна или противоправна цел и, че държавите членки имат право да приемат всички необходими мерки, за да не позволят на своите граждани да заобикалят националното законодателство. В това отношение Съдът припомня, че за установяването на наличието на злоупотреба, са необходими обективен и субективен елемент (т.е., че въпреки формалното спазване на правната уредба на Съюза, целта, преследвана с тази правна уредба, не е постигната) и субективен елемент (т.е. да е налице намерение да се получи неправомерно предимство).

При това положение Съдът приема, че **при единен пазар възможността на гражданите на Съюза да избират държавата членка, в която желаят да получат званието си и държавата членка, в която имат намерение да практикуват професията си, е присъщо на упражняването на гарантираните от Договорите основни свободи.**

Обстоятелството, че гражданин на държава членка, притежаващ университетска диплома, придобита в страната му, е заминал в друга държава членка, за да придобие там адвокатска правоспособност и впоследствие се е върнал в своята страна, за да упражнява там адвокатска професия под професионалното звание, придобито в другата държава членка, **е конкретизация на една от целите на Директивата и не представлява злоупотреба с правото на установяване.**

Обстоятелството, че молбата за вписване в регистъра на адвокатите е представена кратко време след придобиването на професионалното звание в държавата членка на произхода също не представлява злоупотреба с право, тъй като Директивата не изисква период на практически опит в държавата членка по произход.

Съдът заключава, че обстоятелството, че гражданин на държава членка, притежаващ университетска диплома, е заминал в друга държава членка, за да придобие там адвокатска правоспособност и се е върнал в своята страна под професионалното звание, придобито в другата държава членка, не представлява злоупотреба.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на

³ В такъв случай адвокатът е длъжен да практикува в приемащата държава членка под професионалното си звание по произход, което трябва да е посочено на официалния език на държавата-членка по произход, в разбираема форма и по начин, по който се избягва всякакво объркване с професионалното звание в приемащата държава членка (член 4, параграф 1 от Директивата).

⁴ Вж. Решения от 19 септември 2006 г. по дело Комисия/Люксембург (дело [C-193/05](#)) и по дело Wilson (дело [C-506/04](#)). Вж. също СР [n° 76/06](#).

правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебните решения е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106